

Forespørgsel til udenrigsministeren og forsvarsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om NATOs planer om i 1983 at opstille 572 nye atomraketter i Vesteuropa?«

Af Steen Folke (VS) og Gert Petersen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 18/11 82. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/11 82).

Begrundelse

Steen Folke (VS):

Om cirka et år er det NATOs plan at begynde opstillingen af 572 nye, avancerede atomraketter i Vesteuropa. Hvis denne mareidtsplan nogen sinde bliver til virkelighed, er risikoen for en atomkrig i Europa blevet dramatisk forøget. Det drejer sig nemlig ikke bare om 572 atomraketter oven i de tusinder, der findes i forvejen i både Øst og Vest, og som er tilstrækkelige til at slå hele menneskeheden ihjel adskillige gange. Det drejer sig også om en ny generation af atomvåben, endnu mere djævelske end de foregående.

Pershing II-raketten er uhyre træfsikker og kan nå fra Vesttyskland til Sovjetunionen på 5-6 minutter. Det giver ikke megen tid til at finde ud af, om der blot er tale om et fejlskud eller fejlvarsel. Krydserraketten, der har en sprængkraft svarende til 10 Hiroshima-bomber, opsøger sit mål som et lille, førerløst fly og er også uhyre træfsikker. Den har samtidig den dødsensfarlige egenskab, at den er så lille, mindre end 5 m, at den kan skjules overalt. Mange våbenkontroleksperter mener, at krydserraketten gør enhver tanke om at holde kontrol med atomvåben illusorisk. Alene derfor må og skal NATOs plan om at opstille disse nye atomvåben forhindres.

Men dertil kommer præsident Reagans og andre ledende amerikanske politikeres udtalelser om en mulig begrænset atomkrig i Europa – en sindssyg tanke. Disse udtalelser har mere end noget affødt en massiv folkelig protest på begge sider af Atlanterhavet, og fredsbevægelserne er i det sidste års tid vokset til at blive en politisk magtfaktor. Det vigtigste krav, fredsbevægelserne har stillet, er kravet om fastfrysning af atomarsenalerne. En sådan fastfrysning vil blokere for de nye atomvåben, som er under udvikling i både

Øst og Vest. Det vil være et godt udgangspunkt for en egentlig nedrustning.

Intet tyder på, at der er sket fremskridt i de forhandlinger, USA og Sovjetunionen gennemfører i Genève. Både de såkaldte INF-forhandlinger om de nye mellemdistanceraketter og de såkaldte START-forhandlinger om de strategiske atomvåben ser ud til at stå i stampe. Mange amerikanske politikere og nedrustningseksperter har sat spørgsmålstegn ved, om de amerikanske forhandlere under præsident Reagan overhovedet er interesserede i et resultat. Man kan ikke afvise den mulighed, at USA kun formelt gennemfører forhandlingerne for at legitimere de nye atomraketter. USAs forhandlingsudspil om en såkaldt nulløsning, dvs. en fjernelse af samtlige sovjetiske mellemdistanceraketter, kan i hvert fald dårligt tages alvorligt.

Forespørgerne bryder sig ikke mere om sovjetiske SS-20 raketter end om amerikanske Pershingraketter. Det er velkendt, at Sovjetunionen i hvert fald indtil for nylig har fortsat med at producere og opstille SS-20 raketter vendt mod mål i Vesteuropa. Målet må naturligvis være også at få fjernet disse raketter, men det er utænkeligt, at dette vil ske uden i forbindelse med en egentlig atomnedrustning i Vest.

Danmark er direkte medansvarlig for NATOs plan om opstilling af de 572 atomraketter. I lighed med, hvad den tidligere, socialdemokratiske regering har gjort ved flere lejligheder, har den nuværende regering på NATOs forsvarsministermøde for få dage siden bekræftet den danske støtte til projektet. Danmark har også, som det er kommet frem for nylig, bidraget til finansieringen af raketprojektet med foreløbig 4,8 mill. kr. Det er sket, uden at hverken den tidligere eller den nuværende regering har gjort sig den ulejlighed så meget som at orientere finansudvalget om det. Det er faktisk ikke så lidt af en skandale.

Forespørgerne er, hvis nogen skulle være i tvivl, kategoriske modstandere af NATOs atomraketter. Vi håber, at denne debat vil vise, at et flertal i folkettingen ikke vil være med til at bevilge penge til dette dødsensfarlige projekt. Det vil udenrigsministeren derefter kunne fortælle sine kolleger i NATO ved det udenrigsministermøde, der holdes om et par dage, den 9.-10. december. Det vil også være en passende julegave til den freds-